

FLOR ANOWE

nowiny

NR 3(50)

MAJ/CZERWIEC/LPIEC 2020

W numerze:

**SAKRAMENTY
OBJAWIENIA MATKI BOŻEJ FATIMSKIEJ
SAMOTNOŚĆ W MAŁŻEŃSTWIE**

Mamy za sobą niezwykle czas, który trudno jeszcze do końca ująć w jakieś wnioski i ramy. Zatrzymanie dotychczasowych schematów postępowania, odejście od przyzwyczajęń, zwyczajów i punktów odniesienia nie mogło odbyć się bez wpływu na nasz dotychczasowy odbiór rzeczywistości.

Kościół przeżywamy przez łącza internetowe, brak możliwości bezpośredniego korzystania z sakramentów, wspólnota, która widzi się z maseczkami na twarzy – to wszystko paradoksalnie rodzi bardzo ważne pytania i budzi serca. Przekazujemy w tym numerze garść obrazów i refleksji z minionych miesięcy.

Niech przemówią do nas swoją tęsknotą za spotkaniem oraz prawdziwą wiarą i nadzieją. Szczególnie podziękowania składamy na ręce naszych kapłanów, którzy trwali przez ten cały czas przy nas ze swoją modlitwą i błogosławieństwem.

Redakcja

Jubileusz święceń kapłańskich

Jubileusze święceń kapłańskich to święto całej wspólnoty Kościoła. Cieszymy się, że w naszej wspólnocie parafialnej mogliśmy 18 czerwca 2020 roku dziękować Panu Bogu za sakrament święceń, który w 2011 roku otrzymał dla służby w Kościele Chrystusowym ks. Patryk Misiewicz oraz kapłani, koledzy z tego samego rocznika :

ks. Piotr Belecki, ks. Dariusz Bobek, ks. Grzegorz Cygan, ks. Piotr Daszkiewicz, ks. Adam Hrubiszewski, ks. Krystian Krepel, ks. Wojciech Kuliński, ks. Przemysław Lewiński (za granicą), ks. Tomasz Redzimski, ks. Marek Siedlec, ks. Marcin Sprengel, ks. Grzegorz Szatkowski i ks. Andrzej Wiecki.

Wspólnota parafialna objęła modlitwą również kapłanów, którzy w ostatnim czasie obchodzili swoje rocznice święceń kapłańskich, a którzy w duchu jedności kapłańskiej sprawowali jubileuszową Eucharystię:

- ks. proboszcza Józefa, który 25 maja obchodził 46. rocznicę święceń kapłańskich,
- ks. profesora Zbigniewa Łepko, który 10 czerwca obchodził 40. rocznicę święceń kapłańskich,
- ks. Pawła Borkowskiego, którego 22. rocznica święceń przypadła na 20 czerwca.

Te wszystkie rocznice to piękny czas, kiedy szczególnie modlimy się o nowe powołania kapłańskie, również z naszej parafii, a także dziękujemy Panu Bogu za dar powołania do kapłaństwa, za rodziców i rodziny, w których kapłani dorastali i przygotowywali się do przyjęcia tego daru oraz za tych, którzy tych księży kształtowali na drodze do kapłaństwa.

Jubileuszowa Eucharystia zgromadziła przedstawicieli wspólnot działających na terenie parafii: Bractwa św. Pawła, Kręgu Domowego Kościoła, młodzieży, Wspólnoty Dorosłych, Żywego Różańca. Piękna oprawa muzyczna pomogła głębiej przeżyć tajemnicę Eucharystii.

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

Drodzy Jubilaci, w imieniu całej wspólnoty parafialnej, życzymy, aby całe Wasze życie było napełnione światłością Ducha Świętego i miłością, jakiej uczy nas Jezus Chrystus. Niech Bóg, najlepszy Ojciec, prowadzi Was po pięknej, lecz niełatwej drodze powołania dla ludu Pana.

Cieszcie się pięknem świata i spotykanymi ludźmi. Wasze serca, niech przepelnia miłość, abyście umieli dzielić się nią z potrzebującymi.

Pielęgnujcie w sobie uśmiech i nie zatraćcie poczucia humoru.

Starajcie się bardziej słuchać Boga niż ludzi, a On pokaże wam prawdę i obdarzy swoim błogosławieństwem.

Niech Maryja, Wasza Matka w kapłaństwie, będzie zawsze ucieczką, pomocą i ostoją w chwilach trudnych i w słabościach.

Odkrywajcie radość powołania i świętymi bądźcie, bo Bóg jest święty i powołał nas wszystkich do świętości.

U.B.

Objawienia Matki Bożej Fatimskiej

13 maja 2017 roku, w setną rocznicę objawień fatimskich, w naszym kościele podczas Mszy Świętej zostały poświęcone dwie figury Matki Bożej Fatimskiej. Obie zostały ufundowane przez Państwa Teresę i Tadeusza Wysockich.

Matka Boża jest w białej sukni i w białym płaszczu, obszytym złotymi lamówkami z różańcem w złożonych w geście modlitwy rękach. Większa, główna figura Maryi została umieszczona na bocznym ołtarzu, pod obrazem Matki Bożej Częstochowskiej. Mała figura, przenośna jest przedstawiana podczas procesji majowych.

Co roku, każdego 13 maja modlimy się do Matki Bożej Fatimskiej, uczestniczymy w procesji i przypominamy słowa Najświętszej Maryi Panny skierowane do dzieci: Łucji dos Santos, Franciszka i Hiacynty Marto.

Pani ubrana na biało

13 maja 1917 roku, trójka dzieci Łucja, Hiacynta i Franciszek z miejscowości Aljustrel w parafii fatimskiej, jak zwykle doglądały owiec na łące Cova da Iria. Nagle zobaczyły błyskawicę. W obawie przed burzą zaczęły zaganiać owce w kierunku domu. Kiedy przechodziły obok karłowatej odmiany dębu, na wysokości nieco ponad metr, dokładnie nad drzewem, objawiła im się postać pięknej kobiety. Łucja tak opisała Najświętszą Maryję Pannę „Pani ubrana na biało, bardziej błyszcząca niż słońce, promieniejąca światłem czystszy i intensywnym. Jej nieopisanie piękna twarz nie była ani smutna, ani radosna, lecz poważna i malował się na niej wyraz łagodnego napomnienia. Miała dłonie złożone jakby w geście modlitwy, które opierały się na piersiach i które były zwrócone ku górze. Z jej prawej dłoni opadał różaniec. Jej szaty wydawały się całe utkane ze światła. Jej tunika była biała, tak jak i płaszcz ze złotym rąb-

kiem, który okrywał głowę opadając aż do stóp”. Postać przedstawiła się jako Matka Boska i zapowiedziała dzieciom przez następne 6 miesięcy, kolejne objawienia każdego 13 dnia, aż do października. Poleciła modlić się na różańcu w intencji zakończenia I wojny światowej oraz nauczyć się czytać. Dzieci opowiedziały najbliższym o niezwykłym zdarzeniu. Jednak rodzice

nie uwierzyli w ich opowiadania, uważając je za dziecięce fantazje. Mimo to, wieść o cudownych objawieniach rozeszła się wśród okolicznej ludności.

W kolejnym miesiącu Łucji, Hiacyncie i Franciszkowi towarzyszyło już 50 osób. Dzieci prosiły o uzdrowienie chorych oraz zadawały pytania dotyczące osób zmarłych czy te są już w niebie. Matka Boża zawsze odpowiadała, że dane osoby w ciągu roku zostaną uzdrowione, jeżeli się nawrócą, odpowiadała czy dana osoba jest w czystcu czy już w niebie. To właśnie wtedy Matka Boska przekazała dzieciom trzy tajemnice.

Trzy tajemnice

Pierwsza tajemnica dotyczyła losu człowieka po śmierci. Matka Boża ukazała dzieciom najpierw przerażającą wizję piekła, umęczonych dusz polecając modlić się i znosić ofiary w celu uratowania wielu dusz grzeszników przed tym losem. Dzieci otrzymały wizję czystca i nieba oraz obietnicę, że Hiacynta i Franciszek osiągną je już niedługo. Faktycznie, w 1919 roku oboje zmarli na gripę hiszpankę. Łucja miała tu na ziemi zadanie, być osobą przez którą Jezus pragnął, aby ludzie lepiej poznali i pokochali Maryję. „Chce On ustanowić

na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Tym, którzy je przyjmą, obiecuję zbawienie. Dusze te będą tak drogie Bogu, jak kwiaty, którymi ozdabiam Jego tron”. Łucja w wieku 88 lat odeszła do nieba 13 lutego 2005 roku.

Druga tajemnica dotyczyła zapowiedzi kolejnej, jeszcze gorszej wojny, która wybuchnie za pontyfikatu Piusa XI i poprzedzą ją niezwykle światła na niebie (w 1938 roku wielu ludzi w Europie i Ameryce Północnej obserwowało zorzę polarną) oraz przestrożę przed wybuchem rewolucji październikowej w Rosji i jej skutkami na całym świecie. Matka Boża zapowiedziała, że tylko poświęcenie Rosji Jej Niepokalanemu Sercu może powstrzymać rozwój komunizmu i jego negatywne działania, masowe morderstwa, przesładowania.

Trzecia wizja przeraziła dzieci najbardziej. Anioł, dzierżył płonący miecz i wskazując na Ziemię, trzykrotnie zawołał „Pokuta!”. Później zobaczyły „biskupa odzianego w biel”, który szedł na czele pochodu duchownych wchodzących na stromą górę, na której szczycie znajdował się krzyż. „Ojciec Święty, zanim tam dotarł, przeszedł przez wielkie miasto w połowie zrujnowane i na poły drżący, chwiejnym krokiem, udęczony bólem i cierpieniem, szedł modląc się za dusze martwych ludzi, których ciała napotykał

Sanktuarium w Fatimie

na swojej drodze. Doszedłszy do szczytu góry, klęcząc u stóp wielkiego Krzyża, został zabity przez grupę żołnierzy, którzy kilka razy ugodzili go pociskami z broni palnej i strzałami z łuku i w ten sam sposób zginęli jeden po drugim inni bi-

skupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice oraz wiele osób świeckich, mężczyzn i kobiet różnych klas i pozycji”.

Choć dzieci utrzymały treść objawień w sekrecie, wieść o cudownych widzeniach rozlała się po Portugalii. Sprawą zainteresował się Kościół oraz władze państwowe.

Cud słońca

13 sierpnia, w dniu, w którym miało mieć miejsce czwarte objawienie, wizjonerzy nie mogli się udać do Cova da Iria, ponieważ zostali uwięzieni przez administratora kantonu Ourém, który chciał siłą, groźbami poznać treść powierzonych im tajemnic. Dzieci wytrzymały to dzielnie, opowiadały o widzeniach, ale milczały w sprawie tajemnic. W tym czasie zebrani ludzie obserwowali małą białą chmurkę unoszącą się przez kilka minut nad zielonym dębem, a w Cova da Iria usłyszano grzmot, po którym nastąpiła błyskawica. Byli oni także świadkami zjawisk związanych z zabarwianiem się na różne kolory twarzy ludzi, ubrań, drzew czy ziemi. Matka Boża na pewno przybyła, lecz nie odnalazła na miejscu spotkań wizjonerów.

Powróciła kilka dni później w posiadłości Valinhos ukazując się dzieciom też nad zielonym dębem. Matka Boska nakażała dzieciom, z zebranych pieniędzy, budowę dwóch przenośnych ołtarzyków i postawienie w miejscu objawień kapliczki oraz ciągłe odmawianie

modlitwy różańcowej o pokój na ziemi i ustanie wojny. Podczas ostatniego widzenia nastąpił niemożliwy do wyjaśnienia cud słońca. 13 października 1917 roku, mimo ulewnego deszczu, na miejscu objawień zebrał się 70-tysięczny tłum.

Wśród zebranych byli duchowni, przedstawiciele władz i dziennikarze. Wszyscy zobaczyli niezwykle zjawisko: chmury rozstały się, przestał padać deszcz, pojawiło się „słońce, które zaczęło wiorować w przeciwnym kierunku wywołując różne kolory od jasnożółtego do ciemnopomarańczowego, na koniec gwałtownie zbliżyło się do ziemi i powróciło na swoje miejsce na niebie”. Po tym cudzie Maryja powiedziała, że jest Matką Bożą Różańcową. Poleciła dalszą modlitwę różańcową o pokój na ziemi i przepraszanie za obrażanie Boga licznymi grzechami. Po czym znikła. Dzieci ujrzały obok słońca pojawiającego się świętego Józefa z Dzieciątkiem Jezus oraz Matkę Boską Różańcową. Była to Święta Rodzina. Maryja była ubrana w białe szaty i w niebieski płaszcz. Święty Józef także był ubrany na biało, natomiast Dzieciątko Jezus miało okrycie w jasnoczerwonym kolorze. Święty Józef pobłogosławił tłum wykonując trzykrotnie znak krzyża. Dzieciątko Jezus uczyniło to samo. Następna była wizja Matki Boskiej Bolesnej i Chrystusa Pana obciążonego cierpieniem w drodze na Kalwarię. Jezus pobłogosławił lud czyniąc znak krzyża. Ostatnią była wizja Matki Bożej Karmelitańskiej, ukoronowanej na Królową Nieba i Ziemi oraz trzymającej w swych ramionach Dzieciątko Jezus.

Niepokalane Serce Maryi

Łucja pozostała jedynym świadkiem objawień i tajemnic przekazanych dzieciom przez Matkę Boską. W 1925 roku wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr św. Doroty w Vilar. Doświadczała jeszcze kolejnych, prywatnych widzeń w 1929 i 1936 roku, podczas których Matka Boska pozwoliła Łucji na wyjawienie tajemnic, ale wyłącznie papieżowi. Spisane w 1941 roku trafiły do Watykanu. Wkrótce Papież Pius XII poświęcił cały świat Niepokalanemu Sercu Maryi. Podobnie uczynił Paweł VI podczas Soboru Watykańskiego II i Jan Paweł II w 1984 roku.

Objawienia Matki Bożej w Fatimie pozwoliły zrozumieć los człowieka po śmierci, potrzebę modlitwy różańcowej za grzeszników, stały się ogromną pomocą w nabożeństwach pierwszych sobót miesiąca i zawierzeniu swojego życia Jej Niepokalanemu Sercu.

***

Z OKAZJI 70.
URODZIN
SKŁADAMY
KSIĘDZU
PROBOSZCZOWI
ŻYCZENIA
BOŻEJ OPIEKI
ZDROWIA,
SIŁ I RADOŚCI

Modlitwa za nieprzyjaciół

„Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Mt 5,43-45).

Łatwo przejść nad tym fragmentem obojętnie, bo przecież tyle w Biblii jest o miłości, miłowaniu, przebaczeniu. Jednak modlitwa za nieprzyjaciół okazuje się naprawdę wielkim wyzwaniem, z którym bez Boga nie jesteśmy zdolni się zmierzyć.

Bóg nie chce żebyśmy cierpieli, mieli zranione serca, ani żebyśmy rozpamiętywali różne sytuacje z przeszłości, w których zostaliśmy przez kogoś skrzywdzeni. I tu przychodzi z pomocą modlitwa. Tylko ona pomoże nam wyzwolić się z żalu do osoby, która była przyczyną naszego smutku. Trzeba pamiętać, że modlitwa za nieprzyjaciół jest ogromną łaską, o którą możemy prosić Ducha Świętego.

Po ludzku życzyć dobrze osobie, która wyrządziła nam krzywdę jest trudno. Sama decyzja o modlitwie za nią też jest trudna. Ale czasem wystarczy

jedno zdanie, westchnienie o miłość dla tej osoby. O to, aby Bóg otworzył jej oczy na nasze krzywdy, aby dał jej miłość i łaskę skruchy. To dobry początek.

Pamiętajmy, że nasza modlitwa musi zawierać przebaczenie. Lecz ono nie zawsze musi być pojednaniem. Przebaczenie może dokonać się bez względu na postawę winowajcy, a pojednanie jest owocem zaangażowania obu stron. Czasami pojednanie w niektórych sytuacjach jest niemożliwe.

Decyzję o przebaczeniu podejmujemy oddzielając ją od naszych emocji. One zwykle jeszcze długo nam towarzyszą. Modlitwa za nieprzyjaciela uzdrowia nie tylko jego, ale też nas. Wtedy otwieramy Bogu drzwi na to, aby oczyścił nas z tego bagażu.

Taka modlitwa wymaga też od nas stanięcia w prawdzie i przywołania przeszłych zdarzeń. Nie bójmy się tego i nie bójmy się dostrzec własnych błędów, jeżeli takie są.

Modlitwa za nieprzyjaciela jest drogą do uzdrowienia. Naśladując w ten sposób Chrystusa jeszcze bardziej się do niego zbliżamy. Podjęcie takiej modlitwy wymaga odwagi. Ale warto ją podjąć, bo jest ona dla nas jedynym ratunkiem i przynosi uzdrowienie.

Nowa strona internetowa naszej parafii

Zakończyliśmy kilkumiesięczną pracę nad nową stroną internetową parafii. Od maja, pod dobrze znanym adresem www.parafiakolbudy.pl, można zobaczyć efekt finalny.

- Internet nie zastąpi relacji z Bogiem, nie jest to także najważniejsza forma głoszenia Ewangelii, ale dobrze wykorzystany, może w niej pomóc. Warto, aby to medium, również na poziomie parafialnym, dobrze funkcjonowało – mówi ks. Patryk Misiewicz.

Dlatego, praktycznie od końca ubiegłego roku, trwały prace, poprawki i konsultacje dotyczące nowej strony parafialnej – nie tylko jej wyglądu i sprawniejszego zarządzania, ale przede wszystkim jej merytorycznej zawartości.

Nowa strona jest przejrzysta, a zawarte w niej informacje ważne i przydatne dla parafian. W dobie koronawirusa Internet jest szybkim i co ważne bezpiecznym narzędziem komunikacji.

Dzięki stronie internetowej możemy m.in. sprawdzić porządek mszy świętych, terminy spowiedzi i udzielania sakramentów, dowiedzieć się o ważnych wydarzeniach parafii (zakładki „Aktualności” i „Ogłoszenia parafialne”), zorientować się, w których intencjach odprawiane będą nabożeństwa

(zakładka „Intencje”), poznać historię parafii, jej patrona i duszpasterzy (zakładka „Parafia”).

Na stronie można obejrzeć także fotografie dokumentujące życie parafii (zakładka „Zdjęcia”) i oczywiście, w razie potrzeby, skontaktować się (zakładka „Kontakt”).

Bardzo przydatne są informacje o wspólnotach świeckich działających przy naszej parafii, planowanych spotkaniach, kursach, poradnictwie rodzinnym, a także polubić stronę parafii na facebooku.

Na koniec dodamy, że jeżeli ktoś nie zdąży kupić naszych Florianowych Nowin w tradycyjnej wersji papierowej, może poczytać magazyn w wersji on-line na parafialnej stronie internetowej.

Wszystkim zaangażowanym w budowę i odnowienie strony składamy w imieniu całej Wspólnoty Parafialnej serdeczne Bóg zapłać.

x.Patryk

The screenshot shows the parish website interface. At the top, there is a navigation menu with links: Aktualności, Ogłoszenia Parafialne, Intencje, Parafia, Zdjęcia, and Kontakt. Below the menu is a large banner image of a church building with a field of flowers in the foreground. A red horizontal line separates the banner from the content below. On the right side of the banner, there is a vertical 'facebook' logo. Below the banner, there is a section titled 'INFORMACJE PODSTAWOWE' with a double arrow icon. Underneath, there is a grid of news items:

- Msze Święte**
- Spowiedź**
- Wspólnoty**
- Liturgiczna Służba Ołtarza
- Wspólnota Dorosłych
- Ruchem Świątarni Paula

The news items in the grid are:

- 06 czerwiec 2020**: Boże Ciało
- 05 czerwiec 2020**: Próba sypania kwiatków dla
- 04 czerwiec 2020**: 9 Rocznica Święcen Kapłańskich

TRIDUUM I WIELKANOC 2020

Tegoroczne Triduum niepodobne było do żadnego z dotychczasowych. Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota, a potem sama Wielkanoc to czas zupełnie pustych ławek. Jedynie wokół ołtarza skupili się kapłani i nieliczna służba liturgiczna. Wierni gromadzili się przy odbiornikach telewizyjnych, ekranach monitorów i radiach.

Nowe czasy, nowe znaki, nowa symbolika. Do ludzi zamkniętych w domach Chrystus wyszedł przed drzwi świątyni, błogosławiąc nam wszystkim w tym trudnym czasie.

Mimo niecodziennej, bo pandemicznej sytuacji zachowano tradycję Wielkiego Tygodnia. W naszym kościele, jak każdego roku, został przygotowany Grób Pański, choć odmienny od tego, do którego przywykliśmy. Skromny i prosty wydaje się, że jeszcze bardziej przemawiał do naszych serc.

ODPUST PARAFIALNY 2020

W czasie odpustu parafialnego mogliśmy już towarzyszyć naszym kapłanom, z zachowaniem odpowiednich środków ostrożności. Jak zwykle nie zawiedli strażacy, uświetniający uroczystość swoją obecnością.

Wierni i służba ołtarza wciąż jeszcze z zachowaniem środków bezpieczeństwa z maseczkami na twarzach. Trochę duszno, trochę niewygodnie, ale to wszystko w trosce o bezpieczeństwo własne i współbraci. Mała próba wyrzeczenia się własnej wygody dla dobra wspólnoty.

I nasi kapłani, pełni poświęcenia, mimo trudnej sytuacji, pracujący ze wszystkich sił dla dobra całej naszej parafii.

ZESŁANIE DUCHA ŚW. 2020

Do uroczystości Zesłania Ducha Świętego kościół został odświętnie przystrojony. Nieważne ile osób zobaczy jak pięknie będzie wyglądał ołtarz, czynimy to bowiem nie dla ludzi, a na cześć Pana.

Uroczystość Zesłania poprzedzona została czuwaniem modlitewnym zorganizowanym i poprowadzonym przez Wspólnotę Dorosłych. Trwająca wciąż kwarantanna ograniczyła liczbę wiernych, lecz wielu z nas łączyło się w modlitwie w swoich domach.

Sama uroczystość zgromadziła już znacznie więcej wiernych, osiągając dopuszczalny limit osób określony przez zasady kwarantanny.

BOŻE CIAŁO 2020

Decyzja, aby rozłożyć procesje na wszystkie msze święte oraz zaangażowanie poszczególnych wspólnot w ubogacenie kolejnych Eucharystii sprawiły, że ukazał się nam jeszcze inny wymiar tej uroczystości.

Adorując Jezusa w Tajemnicy Chleba jednoczymy się jako wspólnota lub jako wspólnota wspólnot tych duszpasterskich, modlitewnych, małżeńskich czy rodzinnych.

Tworzymy w ten sposób żywy Kościół, który jest Bożym Ciałem.

Sakramenty

Dla jednych tylko obrzęd, dla innych tradycja, dla jeszcze innych bardzo ważny element życia – Sakramenty. Co dają naszemu życiu, w czym nam pomagają?

Każdy człowiek ma swoją drogę życia. Sakramenty obejmują wszystkie jego etapy i wszystkie ważne momenty: sprawiają narodzenie i rozwój chrześcijańskiego życia wiary, uzdrowienie i dar

posłania. Rysuje się tu podobieństwo, jakie istnieje pomiędzy etapami życia naturalnego i etapami życia duchowego. Dlatego też Kościół dzieli sakramenty na trzy grupy: wtajemniczenia chrześcijańskiego, uzdrowienia oraz służące komunii i posłaniu wiernych.

Bierzmowanie jest to sakrament, w którym Duch Święty udziela się człowiekowi ochrzczoneму jako Dar. Udoskonala łaskę chrztu, zakorzenienia nas w Bożym synostwie, łączy z Chrystusem i

Kościółem. Katechizm Kościoła Katolickiego głosi, że **Eucharystia** jest „źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego”. Przyjmowanie Jezusa w Komunii Świętej pogłębia zjednoczenie człowieka z Nim, umacnia jed-

ność Kościoła oraz głądzi grzechy powszednie.

Sakramenty wtajemniczenia

Chrzest, Bierzmowanie i Eucharystia to fundamenty całego życia każdego chrześcijanina. Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego nie tylko wprowadzają nas w wiarę, ale mają także wyraźny wymiar wspólnotowy – chrzest wprowadza do wspólnoty, bierzmowanie – uzdalnia do życia w Duchu Świętym, Eucharystia – pozwala na uczestnictwo w życiu wspólnoty, by stać się razem z innymi jednym ludem Bożym.

Chrzest – pierwszy z przyjmowanych sakramentów – głądzi grzechy, darząc nas łaską uświęcającą, czyni nas członkami Kościoła i daje udział w kapłaństwie Chrystusa. Jest pierwszym krokiem na naszej drodze wiary. Chrzcić (gr. baptizein) oznacza: „zanurzyć, pogrążyć”; „zanurzenie” w wodzie jest symbolem pogrzebania w śmierci Chrystusa, z której powstaje przez zmartwychwstanie z Nim jako „nowe stworzenie”.

Sakramenty uzdrowienia

Jezus, który odpuszczał grzechy i uzdrawiał, chciał aby Kościół mocą Ducha Świętego kontynuował uzdrawianie i zbawianie, co dokonuje się przede wszystkim przez sakramenty: **pokuty i namaszczenia chorych**. Obydwa sakramenty są niezbędne do życia, ponieważ choroba duszy ma wpływ na ciało i odwrotnie.

Sakrament **pokuty** jest pojednaniem, gdyż grzech wprowadza brak jedności, który dostrzegany jest na trzech płaszczyznach: w sercu człowieka, w relacji do drugiego człowieka oraz do Boga. Uzdrowienie grzechu dokonuje się w tych trzech wymiarach.

Namaszczenie chorych jest to sakrament, który udziela specjalnej łaski chrześcijaninowi doświadczonemu ciężką chorobą lub starością. Stosowny czas na przyjęcie namaszczenia chorych zachodzi wtedy, gdy wierny staje wobec niebezpieczeństwa śmierci z powodu choroby lub

nienie służby we wspólnocie, w imieniu i w osobie Chrystusa.

Przez **małżeństwo** rozumiemy przymierze, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze sobą wspólnotę całego życia, skierowaną ze swej natury na dobro małżonków oraz na rodzenie i wychowanie potomstwa. Zawierane między ochrzczonymi zostało podniesione przez Chrystusa Pana do godności sakramentu.

starości. Sakrament chorych chrześcijanin może przyjmować ile razy zostaje dotknięty ciężką chorobą; również wtedy, gdy nastąpiło nasilenie się choroby.

Udziela on łaski miłowania się wzajemnie tą miłością, jaką Chrystus umiłował Kościół. Łaska sakramentu udoskonala zatem ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozzerwalną jedność i uświęca ich na drodze do życia wiecznego.

Sakramenty służące komunii

Kapłaństwo i małżeństwo są nastawione na zbawienie innych ludzi. Przez służbę innym przyczyniają się także do zbawienia osobistego. Udzielają one szczególnego posłania w Kościele i służą budowaniu Ludu Bożego. Wiernych w Kościele nazywamy Ludem Kapłańskim, ponieważ przez chrzest wszyscy uczestniczą w kapłaństwie Chrystusa. To uczestniczenie w kapłaństwie Chrystusa nazywa się „wspólnym kapłaństwem wiernych”. Oprócz kapłaństwa powszechnego istnieje jeszcze kapłaństwo urzędowe zwane też kapłaństwem służebnym. Jest ono przekazywane przez sakrament święceń, a zadaniem jego jest peł-

x.Paweł

Samotność w małżeństwie

Potem Pan Bóg rzekł: „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc”.

Ulepiwszy z gliny wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę „istota żywa”. I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zappełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział:

„Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała!

Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta”.

Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem. Chociaż mężczyzna i jego żona byli nadzy, nie odczuwali wobec siebie wstydu.

(Rdz 2, 18-20)

Pierwotna samotność

Pierwszy człowiek po hebrajsku znaczy adam. Dopiero w późniejszych tekstach staje ono się imieniem własnym mężczyzny. W momencie stworzenia jest on człowiekiem, którego płeć jest nieznaną. Istotne jest człowieczeństwo, które odróżnia go od świata zwierząt. Jego władza nad innymi istotami ujawnia się w fakcie, że Bóg przyprowadza zwierzęta do człowieka, aby ten je nazwał. Nawiązując kontakt ze zwierzętami człowiek uświadamia sobie, że ma zdolność poznawania i wybierania. Jest świadomy, że jest osobą,

kimś kto przewyższa resztę stworzeń. Żadne z nich nie jest mu równe i żadne nie odpowiada na jego najgłębszą potrzebę nawiązania relacji z kimś jemu podobnym. Ta świadomość rodzi w nim samotność. Papież Jan Paweł II nazywa to doświadczenie „pierwotną samotnością”. Człowiek będąc sam, nie był w pełni obrazem Boga, bo nie mógł jak Bóg nikogo obdarować swoją

miłością. Bóg stwierdza, że samotność nie jest dobra dla człowieka i że potrzebuje on drugiej osoby, aby w relacji z nią stać się dojrzałym człowiekiem.

Opis spotkania Adama i Ewy, ukazuje wyjątkową chwilę w historii świata, w którym została przerwana samotność człowieka i rozkwitła miłość pomiędzy mężczyzną a kobietą. Dopiero w tym momencie pojawia się w tekście rozróżnienie na płęć – na mężczyznę i kobietę.

Mężczyzna, widząc człowieka odmiennej płci nawiązuje z nim relację, wykrzykuje: „jesteś ciałem mego ciała i kością moich kości.” Ciało z ciałem, kość z kości oznacza tę samą naturę ludzką. Mężczyzna spotkał kobietę, aby zbudować z nią relację w poczuciu wzajemnego zrozumienia i dzielenia się życiem. Jan Paweł II mówi, że jest to pierwsze na świecie wyznanie miłości. Mężczyzna rozpoznaje w kobiecie istotę, której może się całkowicie oddać, która przyjmuje i odwzajemni jego pragnienie miłości.

Ujawnia się zamysł Boga wobec mężczyzny i kobiety. Mają stać się jednym ciałem, wspólnie żyć i stworzyć małżeństwo czyli wspólnotę życia i miłości. Bóg zaprasza kobietę i mężczyznę do nieustannego dążenia do jedności, szanując wzajemnie swoją różnorodność płci, poglądów, wrażliwości, tak aby spełnił się najgłębszy sens ich egzystencji.

Na czym polega dobrze przeżywana samotność

Samotność jest wynikiem zdolności do autorefleksji. Dlatego warto umiejętnie dbać o własną samotność. Małżeństwo nie polega na tym, aby dwie osoby zlały się w jedną, ale aby pozostając odrębnymi, mogły żyć dla siebie. Samotność umożliwia małżonkom poszukiwanie i odkrywanie własnej tożsamości.

Zdrowo przeżywana samotność, która nie ma nic wspólnego z ucieczką od życia, pozwala poczuć tęsknotę za bliskością z mężem czy żoną, także za bliskością Boga i jego obecnością w moim życiu. Gdyby nie doświadczenie samotności, gdyby nie poczucie braku drugiego „ja”, nie byłoby w nas pragnienia nawiązania bliskiej więzi z drugim człowiekiem.

W swojej samotności człowiek doświadcza tęsknoty za drugą osobą – „pomocą odpowiednią dla niego”, która pomoże wypełnić najistotniejszy cel życia: naukę miłości. Innymi słowy mężczyzna potrzebuje kobiety, aby być w pełni człowiekiem, tak jak kobieta potrzebuje mężczyzny. To właśnie ich inność, powoduje, że są dla siebie atrakcyjni, że się do siebie przyciągają i postanawiają iść razem przez życie.

Kiedy samotność jest przykra

Kiedy druga strona zaspokaja głównie własne potrzeby, podejmuje działania tylko dla niej ważne i realizuje swoje plany, nie uzgadniając ze współmałżonkiem. Samotność może być przykra dla współmałżonka, kiedy go „nie zauważamy”, kiedy nie obserwujemy jego emocji, jego potrzeb, nie liczymy się z nim lub dominujemy. Przyczyną dominacji może być niedojrzałość emocjonalna, niewłaściwe wzorce relacji między mężem i żoną wyniesione z domu, a nawet zaburzenia osobowości.

W małżeństwie niebezpieczeństwem jest poczucie osamotnienia. Współmałżonek, który nie czuje się kochany, akceptowany, szanowany, doceniany czuje się samotny. Samotność w małżeństwie to proces. Zamykamy się w swoich światach – jedno ogląda telewizję, drugie siedzi przed komputerem, razem nie kładziemy się spać, tylko mijamy się każdego dnia żyjąc o innych porach, godzinach, inaczej. Najważniejsze rzeczy omawiamy z kim innym. Oddalamy się od siebie. Stajemy się sobie obcy.

Co Bóg mówi dzisiaj małżeństwu

Porozmawiajmy – dialog małżeński:

- w jaki sposób dbam o swoją „samotność”?
- Czy w zdrowy sposób dbam o chwile dla siebie, o budowanie swojej tożsamości, rozwój indywidualny? Co robię dla swojego ciała, ducha, dla psychiki? Czy mój rozwój jest integralny?
- czy znam obszary zdrowej samotności mojego współmałżonka?
- czy moje przebywanie w samotności nie kłóci się z rozwojem relacji małżeńskiej, czy jest realizowane kosztem rodziny? Czy zachowuję właściwe proporcje samotności i budowania jedności małżeńskiej?
- czy żyjąc w małżeństwie nie jestem samotny?
- czy nie jestem powodem tego, że mój współmałżonek czuje się samotny?

W oparciu o materiały Komunii Małżeństw opracowała U.B

Żywy Różaniec

Żywy różaniec jest wspólnotą osób, które w duchu odpowiedzialności za Kościół i świat, otaczają modlitwą różańcową tych, którzy najbardziej jej potrzebują i są wskazani zwłaszcza w Papieskich Intencjach Apostolstwa Modlitwy.

Pierwszą wspólnotę założyła sługa Boża Paulina Jaricot w Lyonie w 1826 r.

W 1832 r. papież Grzegorz XVI zatwierdził Konstytucją *Benedictes Domino*-Stowarzyszenie Żywego Różańca. W Polsce praktyka Żywego Różańca stała się znana już pod koniec XIX wieku. W swojej działalności Żywy Różaniec kieruje się postanowieniami Kodeksu Prawa Kanonicznego oraz uchwałami Konferencji Episkopatu Polski.

Stowarzyszenie to nosi nazwę „Różańca”, gdyż jego członkowie podzieleni na grupy po dwadzieścia osób, odmawiają go codziennie - każdy jedną dziesiątkę. Stowarzyszenie nazywa się „Żywym” gdyż ci, którzy go tworzą są zastępowani przez kolejnych, gdy ci umierają, bądź gdy zeń odchodzą.

Żywy Różaniec podkreśla wspólnotowy charakter rozważania tajemnic różańcowych. Zaleca się tworzenie ścisłych więzów między członkami.

Program duchowy

- wypraszenie miłosierdzia Bożego przez wstawiennictwo Maryi, Matki Bożej
- troskę o wzrost wiary w duszach ludzkich
- krzewienie modlitwy różańcowej
- wspieranie misyjnej działalności kościoła
- troskę o wierność nauczaniu Kościoła za wzorem św. Dominika

Zdania, obowiązki i przywileje

W parafii grupy Żywego Różańca podlegają władzy proboszcza, który sprawuje ją osobiście lub przez wyznaczonego kapłana zwanego moderatorem parafialnym.

Podstawową jednostką Żywego Różańca jest wspólnota dwudziestu osób zwana „Kolem” lub „Różą”. Na czele Koła/Róży stoi zelator/ wyłaniany według miejscowej tradycji. Do Żywego Ró-

żańca może należeć każdy ochrzczony.

Członkowie Żywego Różańca posługują się Ceremoniałem Żywego Różańca, zatwierdzonym przez właściwą władzę kościelną.

Zadania i obowiązki członków Żywego Różańca:

- codzienne rozważanie jednej wyznaczonej tajemnicy różańca świętego - opuszczenie tej modlitwy nie sprowadza grzechu ciężkiego
- udział w miesięcznym spotkaniu formacyjnym połączonym ze zmianą tajemnic
- uczestnictwo w życiu sakramentalnym Kościoła
- rozszerzanie czci Najświętszej Maryi Panny przykładem życia i działalnością apostołską, zwłaszcza przez krzewienie modlitwy różańcowej
- odważne stawianie w obronie wiary
- udział w pogrzebie członka Żywego Różańca należącego do tej samej róży/koła

Przywileje

- każdy z członków Żywego Różańca, na podstawie przywileju udzielonego przez Stolicę Apostolską(Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 25.10.1967r.) może uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami-w określonych dniach.
- wszyscy członkowie Żywego Różańca są otoczeni modlitwą pozostałych członków Żywego Różańca, tak za życia, jak i po śmierci.

Statut szczegółowo określa obowiązki zelatorów moderatorów, moderatorów parafialnych, diecezjalnych, Konferencji Moderatorów Diecezjalnych, obowiązki zarządu Stowarzyszenia Żywego Różańca, a także obowiązki krajowego Moderata Żywego Różańca.

*Na podstawie Statutu Stowarzyszenia „Żywy Różaniec”-
-uchwała nr 7/358/2012
Konferencji Episkopatu Polski z dnia 22.06.2012*

Opracowała Teresa Kobylarz-Chrościcka

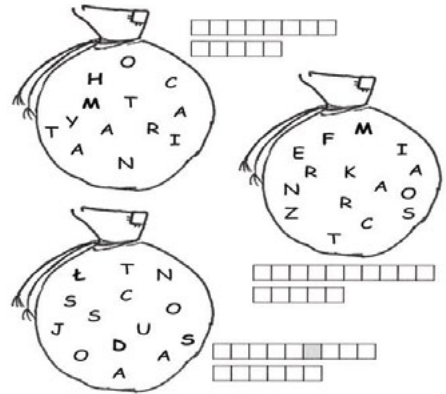
Zagadka 1

Odczytaj rebus, a dowiesz się komu objawiła się Matka Boża w Fatimie.

Zagadka 2

13 maja wspominamy objawienia fatimskie, podczas których Matka Boża przyszła do trójki dzieci, prosząc o modlitwę o pokój na ziemi i za grzeszników. W każdym woreczku znajduje się imię i nazwisko wizjonera. Odszukaj je.

Zagadka 3

Znajdź 20 słów związanych z uroczystością Bożego Ciała.

P	R	O	C	E	S	J	A	G	J	O	Ł	T	A	R	Z	M	C	T	S
B	U	R	O	C	Z	Y	S	T	O	Ś	Ć	T	H	K	R	W	I	C	A
B	C	Z	N	A	J	Ś	W	I	Ę	T	S	Z	E	G	O	L	A	H	D
R	Z	D	S	Z	E	Ś	Ć	D	Z	I	E	S	I	Ą	T	K	Ł	R	O
Z	W	N	U	M	K	Y	C	Z	T	E	R	Y	K	L	R	W	A	Y	R
Ó	A	I	B	E	W	A	N	G	E	L	I	E	J	L	T	I	B	S	A
Z	R	O	D	P	U	S	T	E	Z	U	P	E	Ł	N	Y	A	O	T	C
K	T	R	B	A	L	D	A	C	H	I	M	G	M	I	Z	T	P	U	J
I	E	N	M	O	N	S	T	R	A	N	C	J	A	W	S	Y	L	S	A
K	K	B	Ł	O	G	O	S	Ł	A	W	I	E	Ń	S	T	W	O	A	T

Parafia św. Floriana w Kolbudach

ul. Wybickiego 34 83-050 Kolbudy

godziny przyjęć kancelarii:
czwartek 16.00 - 18.00, sobota 08.00 - 10.00

tel. +48 58 682 73 36,
e-mail: kolbudy@diecezja.gda.pl
<http://www.parafiakolbudy.pl>

<https://www.facebook.com/ParafiaKolbudy>

Archiwalne numery „Florianowych Nowin” dostępne są na stronie parafialnej w postaci plików PDF.

Pismo „Florianowe Nowiny” redaguje zespół w składzie:

Ewa Olesz, Urszula Bańka, Żaneta Wisowata, Beata i Sławomir Szpadzik, Bożena i Michał Rzepiak, ks. Paweł Borkowski
kontakt tel.: 785-228-189
e-mail: florianowenowiny@gmail.com

Zdjęcia oraz rysunki wykorzystane w druku pochodzą ze zbiorów własnych autorów oraz domeny publicznej. W razie uwag prosimy o kontakt z redakcją.

Wydano w nakładzie 100szt. ze środków własnych parafii i wiernych, za zgodą i przy akceptacji ks. proboszcza Józefa Nowaka